

โครงสร้างการบริหารการศึกษาของประเทศออสเตรเลีย

บทนำ

ออสเตรเลียเป็นประเทศทวีปตั้งอยู่ในเขตเอเชียแปซิฟิก มีพื้นที่ 7,682,300 ตารางกิโลเมตร หรือมากกว่าประเทศไทยประมาณ 15 เท่า เดิมเป็นอาณานิคมของสหราชอาณาจักร ใช้เป็นสถานที่คุมขังนักโทษและผู้ถูกเนรเทศจากสหราชอาณาจักร ออสเตรเลียเป็นเอกราชและจัดตั้งเป็นสหพันธรัฐในวันที่ 1 มกราคม 1901 ประชากรในระยะแรกเป็นเชื้อชาติแองโกล-เซลติก ในระยะต่อมาผู้คนหลากหลายเชื้อชาติอพยพเข้ามาอยู่มากขึ้นเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่ยุคตื่นทอง ช่วงทศวรรษที่ 1850 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ช่วงทศวรรษ 1950 และหลังสงครามเวียดนามในช่วงกลางทศวรรษ 1970 ส่งผลให้สังคมออสเตรเลียนี้อายุมากขึ้น ปัจจุบันมีประชากรประมาณ 18.3 ล้านคน

โครงสร้างการปกครอง : ผู้ว่าการเครือจักรภพและผู้ว่าการรัฐ

ออสเตรเลียได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษตั้งแต่ปี 1901 แต่ยังคงรักษาความสัมพันธ์และความภักดีต่อสหราชอาณาจักรเช่นเดียวกับประเทศเครือจักรภพอื่น ๆ เช่น นิวซีแลนด์ ที่ยอมรับพระราชินีเอลิซาเบธที่ 2 แห่งสหราชอาณาจักร เป็นประมุขของประเทศ โดยมีผู้ว่าการเครือจักรภพ (Governor-General) และผู้ว่าการรัฐ (Governor) อีก 6 ท่าน เป็นผู้แทนพระองค์และทำการแทนพระองค์ในระดับเครือจักรภพ (Commonwealth) และระดับรัฐต่าง ๆ (State) ตามลำดับ

การเข้าสู่ตำแหน่งผู้ว่าการฯ พระราชินีเอลิซาเบธที่ 2 ทรงเป็นผู้คัดเลือกผู้ว่าการดังกล่าวจากบุคคลที่รัฐบาลเครือจักรภพและรัฐบาลระดับรัฐเป็นผู้เสนอ และจะทรงถอดถอนผู้ว่าการตามคำแนะนำของรัฐบาล

อำนาจหน้าที่ ผู้ว่าการทั้ง 2 ระดับ มีฐานะเป็นประมุขด้านรัฐพิธีของประเทศ/รัฐเหมือนในประเทศอื่น ๆ ที่มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์หรือพระราชินีเป็นประมุข กล่าวคือ ผู้ว่าการมีหน้าที่ประกาศพระบรมราชโองการเปิด/ปิดประชุมรัฐสภา ประกาศยุบสภาและเลือกตั้งทั่วไป ลงนามในกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภา เพื่อให้มีผลบังคับใช้ ประกาศแต่งตั้งรัฐบาล รัฐมนตรี และผู้พิพากษา รวมถึงทำหน้าที่เป็นผู้บัญชาการเหล่าทัพ และมีอำนาจอภัยโทษแก่ผู้กระทำความผิด ทั้งนี้โดยคำแนะนำของรัฐบาลเครือจักรภพ/รัฐ เป็นการรับประกันว่า การใช้อำนาจดังกล่าวของผู้ว่าการสอดคล้องกับเจต

จำนองของประชาชนที่เลือกตั้งคณะรัฐบาลเข้ามาบริหารงาน อย่างไรก็ตาม ในช่วง 4-5 ปีมานี้ ได้มีความเคลื่อนไหวเพื่อตัดความสัมพันธ์เชิงรัฐธรรมนูญกับประเทศสหราชอาณาจักรที่ยอมรับพระราชินีเอลิซาเบธที่ 2 เป็นประมุขของประเทศ เพื่อนำประเทศไปสู่ความเป็นประเทศสาธารณรัฐ (Republic) ซึ่งมีทั้งฝ่ายที่รณรงค์สนับสนุนการเป็นสาธารณรัฐ และฝ่ายที่คัดค้าน และได้มีการขอประชามติในระดับหนึ่งแล้ว โดยฝ่ายสนับสนุนการเป็นสาธารณรัฐชนะโหวตเบื้องต้น รัฐบาล Howard ซึ่งสนับสนุนการรักษาความสัมพันธ์กับอังกฤษได้พยายามประวิงเวลาการลงมติในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้ให้คำรับรองว่าจะจัดให้มีการลงประชามติในระดับประเทศแน่นอนในสมัยที่รัฐบาลนี้ทำหน้าที่บริหารประเทศ

อำนาจนิติบัญญัติของรัฐสภาเครือจักรภพ (Commonwealth Parliament) และ รัฐสภาแห่งรัฐ (State Parliament)

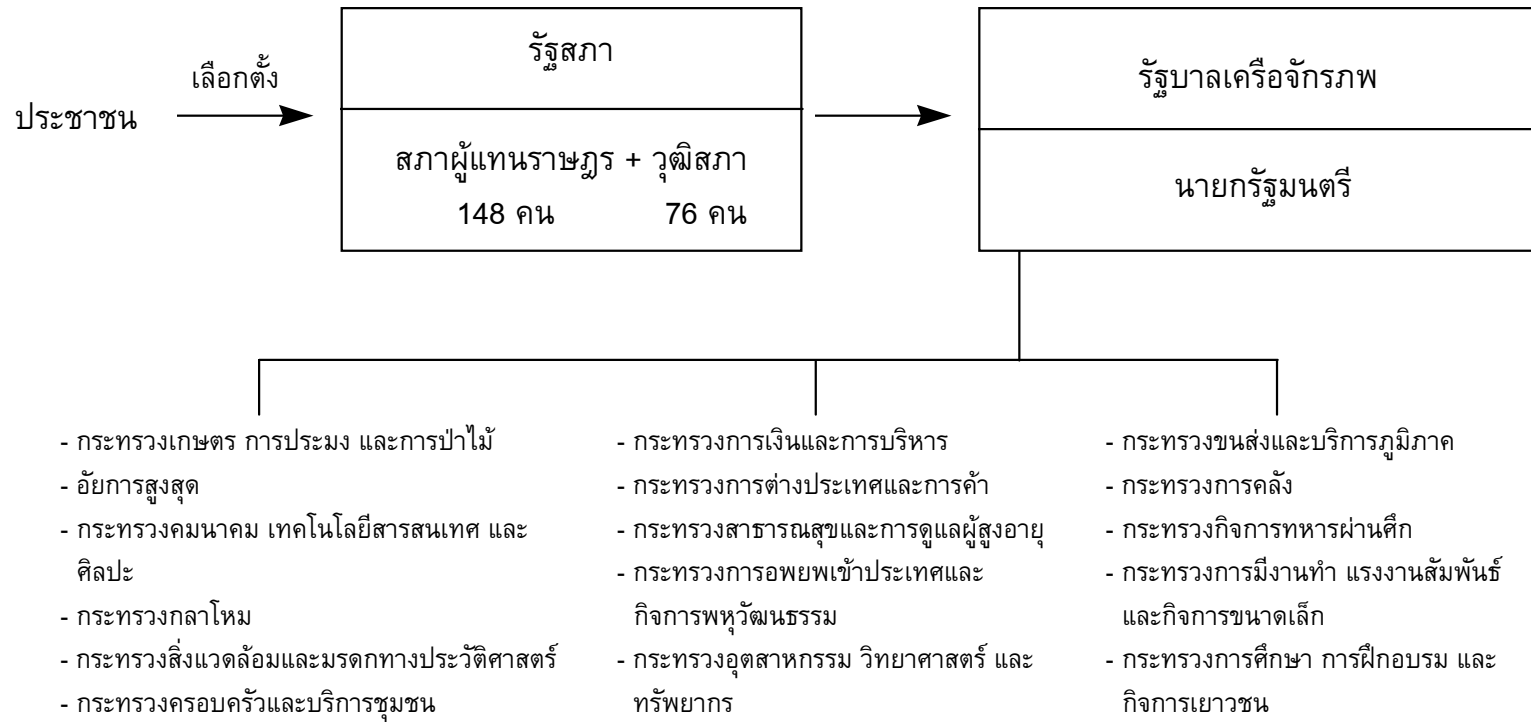
รัฐธรรมนูญแห่งออสเตรเลีย ซึ่งประกาศใช้ในวันที่ 1 มกราคม 1901 กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมายของรัฐสภาเครือจักรภพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศ การป้องกันประเทศ การเก็บภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต และอากรอื่น ๆ โดยมิได้ระบุถึงอำนาจการบัญญัติกฎหมายของรัฐสภาระดับรัฐ ดังนั้นรัฐสภาของมลรัฐจึงมีอำนาจบัญญัติกฎหมายอื่น ๆ ที่รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาสหพันธรัฐเป็นการเฉพาะ เช่น กิจการที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย กิจการตำรวจ ศาล การเกษตร พลังงาน ถนนหนทาง สวนสาธารณะ การศึกษา และสาธารณสุข ซึ่งเป็นกิจการที่รัฐสภาสหพันธรัฐและรัฐสภาของมลรัฐมีอำนาจตรากฎหมายและดำเนินการร่วมกัน

โครงสร้างการปกครองระดับเครือจักรภพหรือสหพันธรัฐ (Commonwealth Government)

รัฐสภาเครือจักรภพมาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้งประเทศ แบ่งออกเป็น 2 สภา คือ สภาผู้แทนราษฎร (House of Representative หรือ Lower House) ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจากรัฐต่าง ๆ ตามสัดส่วนประชากร มีจำนวนทั้งสิ้น 148 คน วาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี ส่วนวุฒิสภา (Senate) มาจากการเลือกตั้งรัฐละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 76 คน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี สมาชิกวุฒิสภามีวาระการดำรงตำแหน่งเหลื่อมกัน คือ ครึ่งหนึ่งจะครบวาระ 6 ปีก่อน และมีการเลือกตั้งใหม่ทุกกรอบ 3 ปี

นายกรัฐมนตรี (Prime Minister) เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล รัฐมนตรีที่ร่วมเป็นคณะรัฐมนตรีมาจากทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีจำนวน 16 คน ทำหน้าที่บริหารกระทรวงต่าง ๆ ดังนี้ (แผนภูมิที่ 1)

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างรัฐบาลเครือจักรภพ

ที่มา : <http://gold.directory.gov.au/access/webdua.cgi.organizationalUnit=Portfolios>

1. นายกรัฐมนตรี
2. รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกิจการทหารผ่านศึก
(Department of Veteran's Affairs)
3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร การประมง และการป่าไม้
(Department of Agriculture, Fisheries and Forestry)
4. อัยการสูงสุด (Attorney - General)
5. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ และศิลปะ
(Department of Communications, Information Technology and the Arts)
6. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (Department of Defence)
7. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน
(Department of Education, Training and Youth Affairs)
8. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการมีงานทำ แรงงานสัมพันธ์ และกิจการขนาดเล็ก
(Department of Employment, Workplace Relations and Small Business)
9. รัฐมนตรีว่าการสิ่งแวดล้อมและมรดกทางประวัติศาสตร์
(Department of Environment and Heritage)
10. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงครอบครัวและบริการชุมชน
(Department of Family and Community Service)
11. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเงินและการบริหาร
(Department of Finance and Administrative)
12. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและการค้า
(Department of Foreign Affairs and Trade)
13. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและการดูแลผู้สูงอายุ
(Department of Health and Aged Care)
14. รัฐมนตรีว่าการการอพยพเข้าประเทศและกิจการพหุวัฒนธรรม
(Department of Immigration and Multicultural Affairs)
15. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และทรัพยากร
(Department of Industry, Science and Resources)

16. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงขนส่งและบริการภูมิภาค

(Department of Transport and Regional Services)

17. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (Treasury)

กระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน *

(Department of Employment, Education, Training and Youth Affairs - DEETYA)

ภารกิจ

สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเพิ่มโอกาสในการมีงานทำ ลดภาวะการว่างงาน ปรับปรุงทักษะฝีมือ สนับสนุนให้เกิดความเสมอภาคในตลาดแรงงาน การศึกษาและการฝึกอบรม โดยสนับสนุนให้ประชาชนได้รับโอกาสในการศึกษา ฝึกอบรมและมีงานทำ เพื่อให้ทุกคนได้พัฒนาบรรลุดัชนีภาพของตน สามารถทำคุณประโยชน์แก่สังคม และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา

วัตถุประสงค์

- ปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของตลาดแรงงาน โดยให้บริการเกี่ยวกับการจ้างงาน ระบบการศึกษาและฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล และภาคธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงยกระดับความสามารถในการผลิตของกำลังแรงงาน

* 1. ปี 1987 มีการจัดตั้งกระทรวงการมีงานทำ การศึกษาและการฝึกอบรม และในปี 1994 ได้ผนวกกิจการเยาวชนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงฯ ด้วย โดยเรียกว่า กระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน (รายงานการปฏิรูปการศึกษาของประเทศออสเตรเลีย หน้า 20-21, 35)

2. ณ วันที่ 21 ตุลาคม 1998 ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันที่รัฐบาล Howard ปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งเป็นสมัยที่ 2 ได้มีการโอนงานที่เกี่ยวกับการมีงานทำไปอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการมีงานทำ แรงงานสัมพันธ์และธุรกิจขนาดเล็ก (Department of Employment, Workplace Relations and Small Business)

ชื่อกระทรวงฯ ในปัจจุบันปรับเป็น Department of Education, Training and Youth Affairs - DETYA (http://www.deetya.gov.au/publications/programmes/9899/progbook98_99.htm)

- ส่งเสริมความเสมอภาคในโอกาสการได้รับการศึกษา การฝึกอบรม และการจ้างงาน โดยช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่ด้อยความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงานเป็นการเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญงาน และเข้าถึงโอกาสในการมีงานทำ

- ให้โอกาสแก่เยาวชนในการได้รับการศึกษา การฝึกอบรม และการมีงานทำ เพื่อให้ทุกคนบรรลุศักยภาพ และสามารถทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมออสเตรเลียได้

องค์การหลักของกระทรวงฯ

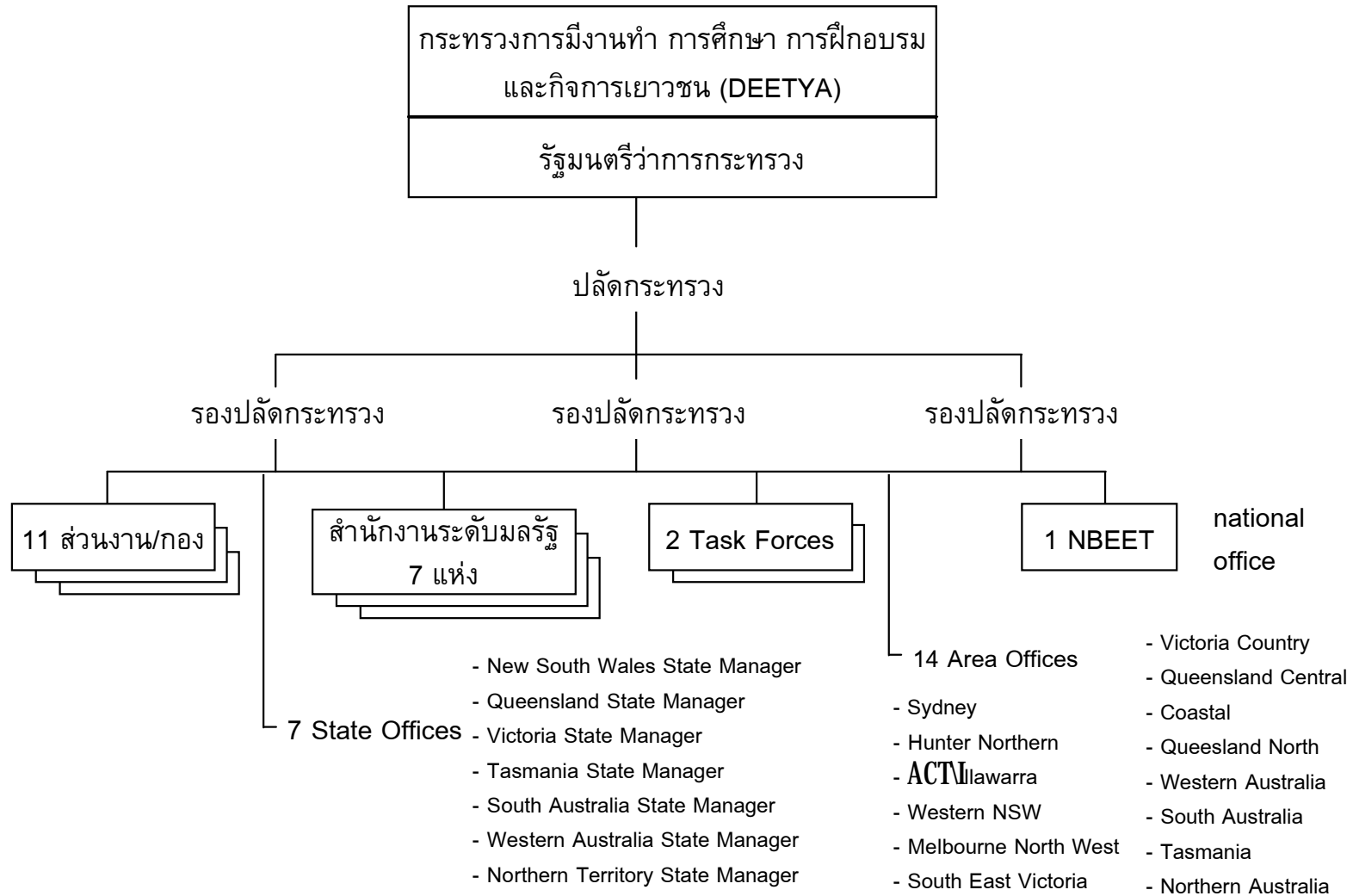
ขณะนี้กระทรวงฯ กำลังดำเนินการปฏิรูปด้านการมีงานทำ ซึ่งส่งผลให้มีการปรับโครงสร้างองค์การของกระทรวงฯ โครงสร้างกระทรวงฯ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 1997 ประกอบด้วย

- สำนักงานแห่งชาติในส่วนกลาง 1 แห่ง ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ รวมถึงพัฒนานโยบายและบริหารแผนงานให้บริการด้านการศึกษา ฝึกอบรม และโครงการนานาชาติแก่หน่วยงาน สถาบันและลูกค้า สำหรับบทบาทหน้าที่ของส่วนงานในส่วนกลางปรากฏในหัวข้อถัดไป

- สำนักงานระดับรัฐ ในแต่ละรัฐและเขตปกครองตนเอง ซึ่งทำหน้าที่ให้บริการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ รวม 7 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสำนักงานเขตอีก 14 แห่ง

- สำนักงานบริการการมีงานทำแห่งเครือจักรภพ (Commonwealth Employment Service : CES) และสำนักงานช่วยเหลือเพื่อการมีงานทำแห่งออสเตรเลีย (Employment Assistance Australia : EAA) เป็นสำนักงานแยกต่างหากจากสำนักงานระดับรัฐ มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้จ้างงาน ผู้หางานทำ และเยาวชน โดยให้บริการทั้งแก่ฝ่ายผู้จ้างงานและผู้หางานทำ และให้บริการเป็นรายกรณีสำหรับผู้ว่างงานเป็นระยะเวลานาน และผู้ที่มีความเสี่ยงจะว่างงานเป็นเวลานาน

แผนภูมิที่ 2 โครงสร้างกระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน

ที่มา : Annual Report 1996-97 Corporate Overview, Internet Service

โครงสร้างและการแบ่งส่วนงานของสำนักงานแห่งชาติในส่วนกลาง

ปัจจุบัน (30 มิถุนายน 1997) ราชการส่วนกลางของกระทรวงฯ ประกอบด้วย กองหรือส่วนงาน 11 กอง 1 สายงาน และ 2 กลุ่มงานเฉพาะกิจ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2 หน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนงานต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. กองบริการองค์การ (Corporate Services Division) ทำหน้าที่บริหารทรัพยากรบุคคล การเงิน และทรัพย์สินอื่น ๆ พร้อมทั้งประสานการวางแผนงบประมาณของกระทรวงฯ

2. กองจัดซื้อและการจ้างงาน (Employment and Purchasing Division) มีหน้าที่บริหารแผนงานด้านตลาดแรงงานและการให้บริการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้หางานได้งานทำ หรือได้รับการฝึกอบรมและมีประสบการณ์การทำงาน นอกจากนี้ยังมีหน้าที่พัฒนาตลาดการให้บริการ รวมถึงการให้บริการผ่าน Centrelink ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดตั้งใหม่มีหน้าที่ให้บริการจัดหางานและอื่น ๆ แก่ผู้ว่างงานทั่วไป คนพื้นเมือง รวมถึงภาคอุตสาหกรรมและภูมิภาคอื่น ๆ

3. กองปฏิบัติการและผลงาน (Operations and Performance Division) มีหน้าที่ให้การสนับสนุนเชิงธุรกิจและการบริหารจัดการแก่กระทรวง รวมทั้งส่งเสริมการวางแผนและการจัดการด้านผลงานขององค์กร

4. กองระบบ (Systems Division) มีหน้าที่จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่กระทรวงฯ ซึ่งครอบคลุมถึงการคัดเลือก จัดหา และบำรุงรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงมีหน้าที่กำหนดและพัฒนาระบบ

5. กองอุดมศึกษา (Higher Education Division) มีหน้าที่บริหารแผนงานสนับสนุนกิจกรรมการสอนและการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีสำนักงานรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน ซึ่งตั้งอยู่ภายใต้กองฯ ทำหน้าที่ประสานงานการประเมินคุณวุฒิและทักษะของผู้อพยพเข้าประเทศ

6. กองโรงเรียน (Schools Division) พัฒนานโยบายระดับเครือข่ายกรรพใน ส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนรัฐและเอกชน และบริหารแผนงานความช่วยเหลือทางการเงินแก่โรงเรียน

7. **กองอาชีวศึกษา (Vocational Education Division)** มีหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาฝึกอบรมแรกเข้า การศึกษาต่อเนื่องและการฝึกอบรม รวมทั้งส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างการมีงานทำ การศึกษา และการฝึกอบรมในระดับประเทศ

8. **กองวิเคราะห์และประเมินผล (Analysis and Evaluation Division)** มีหน้าที่วิเคราะห์แนวโน้มเกี่ยวกับการมีงานทำ การศึกษา และฝึกอบรม และนโยบายที่มีต่อนโยบายและแผนงานต่าง ๆ นอกจากนั้นยังมีหน้าที่ประเมินประสิทธิผลของแผนงานทั้งกระทรวงฯ และความสอดคล้องกับนโยบาย และให้คำปรึกษาเรื่องระดับทักษะและความต้องการอื่น ๆ รวมทั้งประเมินการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภารกิจต่าง ๆ ของกระทรวง ผลงานของแต่ละแผนงาน ความคุ้มค่า และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย

9. **กองกิจการนานาชาติ (International Division)** มีหน้าที่พัฒนากรอบเป้าหมายและข้อกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นสากล และสนับสนุนการส่งออกการศึกษาและฝึกอบรมและการมีงานทำในต่างประเทศของชาวออสเตรเลีย รวมทั้งส่งเสริมความเป็นสากลของการศึกษา และความสามารถในการฝึกอบรมของออสเตรเลีย โดยอาศัยมูลนิธิศึกษานานาชาติแห่งออสเตรเลีย นอกจากนั้นยังมีหน้าที่ส่งออกความเชี่ยวชาญและความชำนาญงานของกระทรวงฯ ไปยังสถาบันและหน่วยงานราชการของต่างประเทศในรูปแบบการให้บริการที่ปรึกษา โดยใช้ระบบการดำเนินงานที่คุ้มค่า

10. **กองกฎหมายและตรวจสอบ (Legal and Review Division)** มีหน้าที่ให้บริการที่มีคุณภาพและทันต่อเวลาแก่รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ผู้บริหารระดับสูง และกระทรวงฯ โดยรวม เพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนงานและกิจกรรมที่กระทรวงฯ ดำเนินการถูกต้องเหมาะสม และเป็นไปตามข้อกฎหมายและระเบียบทางการเงิน นอกจากนั้นกองฯ ยังมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนวทางที่อิสระและเป็นกลางเรื่องการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิผล และตรวจสอบได้

11. **กองนักเรียน/นักศึกษา เยาวชน และนโยบายสังคม (Youth, Students and Social Policy)** มีหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษา และการปรับตัวของเยาวชนสู่ความเป็นผู้ใหญ่ นอกจากนั้นยังมีหน้าที่วิจัยและวิเคราะห์ความเสมอภาคในการศึกษา การฝึกอบรม และการมีงานทำ รวมถึงการประสานความร่วมมือในการพัฒนานโยบายเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

12. **งานเลขานุการกิจคณะกรรมการแห่งชาติเรื่องการศึกษา การฝึกอบรม และการมีงานทำ (National Board of Employment, Education and Training Secretariat)** มีหน้าที่สนับสนุนคณะกรรมการแห่งชาติฯ ในการเสนอความเห็นที่รอบคอบ

และเป็นกลางในเรื่องการอุดมศึกษา และการวิจัยต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน

13. คณะทำงานเพื่อกระทรวงฯ ยุคใหม่ (New DEETYA Task Force) มีหน้าที่สนับสนุนกระบวนการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการปรับโครงสร้างกระทรวงฯ การปรับบทบาท และทิศทางการปฏิบัติงาน โดยประสานความร่วมมือกับฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ในการกำกับกระบวนการวางแผนองค์การ การปรับวัฒนธรรมองค์การ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดเวทีอภิปรายที่เปิดกว้างทั่วกระทรวงฯ

14. คณะทำงานจัดตั้งวิสาหกิจ/บริษัทจัดหางานของรัฐ (Public Employment Placement Enterprise Task Force) รับผิดชอบการเตรียมงานเพื่อจัดตั้งและสนับสนุนวิสาหกิจ/บริษัทจัดหางานของรัฐ

แผนงานของกระทรวงฯ

กระทรวงฯ ไม่ทำหน้าที่จัดการศึกษาโดยตรง แต่สนับสนุนด้านงบประมาณแก่ การศึกษาระดับพื้นฐานผ่านกองโรงเรียน กองอาชีวศึกษา กองนักเรียน/นักศึกษา เยาวชน และนโยบายสังคม และแผนงานต่าง ๆ ดังปรากฏข้างล่างนี้ สำหรับระดับอุดมศึกษา กระทรวงฯ จัดสรรงบประมาณอุดหนุนไปที่สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ โดยตรง

ในการให้บริการด้านการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน อย่างดีที่สุดเท่าที่งบประมาณจะอำนวย เพื่อเตรียมคนออสเตรเลียให้พร้อมสำหรับโอกาสทาง เศรษฐกิจและการมีงานทำนั้น กระทรวงฯ จะดำเนินงาน 6 แผนงานหลักดังนี้

1. **แผนงานโรงเรียน** มีกองโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนระบบการศึกษาและโรงเรียน ให้สามารถพัฒนาเยาวชนของประเทศได้เต็มตามศักยภาพ และให้เยาวชนเหล่านั้นได้รับประโยชน์จากการศึกษาอย่างเสมอภาค ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว รัฐบาลเครือจักรภพจะประสานความร่วมมือกับรัฐบาลรัฐและเขตปกครองตนเอง หน่วยงานและสถาบันการศึกษาเอกชน ในการให้เงินอุดหนุนเพื่อยกระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะเรื่องการสอน การเขียน และการคำนวณ และจะให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะสามารถเรียนสำเร็จและมีงานทำ

2. **แผนงานอุดมศึกษา** มีกองอุดมศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้ทรัพยากรของการอุดมศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ของประเทศทางด้านสังคม วัฒนธรรม

กรรม เศรษฐกิจ และตลาดแรงงาน โดยประสานกับหน่วยงานการศึกษาของรัฐ เอกชน รวมถึงสถาบันการศึกษาของรัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนที่มีความรู้และความชำนาญสูงขึ้น และเพื่อสร้างไว้ซึ่งระบบอุดมศึกษาที่หลากหลายซึ่งปฏิบัติภารกิจทางด้านวิชาการ การสอน และการวิจัย มาอย่างยาวนานและเป็นอิสระ

3. แผนงานการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม มีกองอาชีวศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมุ่งส่งเสริมสมรรถนะการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ และความเป็นอยู่อันดีของประชาชน โดยให้บริการการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและฝึกอบรมที่มีคุณภาพ เพื่อปรับปรุงทักษะและความสามารถในการผลิตของกำลังแรงงาน

แผนงานนี้แบ่งเป็น 2 แผนงานย่อย โดยแผนงานย่อยที่ 1 เน้นการพัฒนากำลังแรงงานให้มีทักษะและความชำนาญงานสูง ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยปรับปรุงคุณภาพของการฝึกอบรมควบคู่ไปกับการกระตุ้นให้มีการฝึกงานในลักษณะ apprenticeship และ traineeship แผนงานย่อยนี้เชื่อมโยงกับแผนงานที่ 4 การมีงานทำ ซึ่งมีมาตรการจูงใจโดยให้ค่าตอบแทนแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมในการรับบุคคลเข้าฝึกงาน และมาตรการสนับสนุนให้มีการรับผู้ด้อยโอกาสเข้าฝึกงาน สำหรับแผนงานย่อยที่ 2 เน้นที่การพัฒนากระบวนการศึกษาและฝึกอบรมในระดับชาติ โดยมีการฝึกอบรมแห่งชาติของออสเตรเลีย (Australian National Training Authority - ANTA) รับผิดชอบ ANTA เป็นองค์กรอิสระมีพระราชบัญญัติรองรับ และมีหน้าที่ต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีแห่งเครือจักรภพ และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในระดับรัฐและเขตปกครองตนเอง

4. แผนงานการมีงานทำ แผนงานนี้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของ 4 กอง คือ กองจัดซื้อและการมีงานทำ กองปฏิบัติการและผลงาน กองนักเรียน/นักศึกษา เยาวชนและนโยบายสังคม และกองอาชีวศึกษา แผนงานนี้มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ตลาดแรงงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยลดอัตราการว่างงานด้วยการให้บริการแก่ผู้หางานทำและผู้จ้างงาน การให้บริการดังกล่าว รวมถึงการใช้ตัวแทนจัดหางาน ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้บุคคลและธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ สามารถสังสมทักษะและประสบการณ์ได้ พร้อมทั้งให้ความมั่นใจว่าการให้บริการแก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้ว่างงานเป็นเวลานาน จะเป็นไปอย่างคุ่มทุนและเป็นธรรม

5. แผนงานการสนับสนุนนักเรียน/นักศึกษา เยาวชน และกิจการการศึกษาสำหรับชาวอะบอริจิน มีกองโรงเรียนและกองนักเรียน/นักศึกษา เยาวชนและนโยบายสังคม รับผิดชอบร่วมกันในการส่งเสริมความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาและการมีงานทำ

โดยให้ความช่วยเหลือทางการเงิน (AUSTUDY, Assistance for Isolated Children, AUSTUDY/ABSTUDY Supplement Loan Scheme) แก่ผู้มีฐานะยากจน ผู้อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ผู้มีปัญหาด้านสุขภาพ หรือคนพิการ ให้ได้เรียนในระดับมัธยมและอุดมศึกษา (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในรายงานการปฏิรูปการศึกษาของประเทศออสเตรเลีย โดย กาญจนา คุณารักษ์ และประกอบ คุณารักษ์ หน้า 72-73 และ 86-87)

หมายเหตุ 1) จำนวนผู้รับทุน **AUSTUDY** ในระดับมัธยมศึกษา ปี 1994/1995, 1995/1996 และ 1996/1997 เท่ากับ 213,400 คน 204,900 คน และ 201,000 คน ตามลำดับ สำหรับในระดับอุดมศึกษาจำนวนผู้รับทุนในปีเดียวกันมีจำนวน 267,800 คน 276,600 คน และ 270,400 คน ตามลำดับ

2) โครงการช่วยเหลือนักเรียนในพื้นที่ชนบทห่างไกล (**Assistance for Isolated Children**) มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มอัตราการสำเร็จการศึกษา (Year 12) ของนักเรียนในพื้นที่ชนบทจากร้อยละ 58 ในปี 1989 เป็นร้อยละ 60 ในปี 1996 และนักเรียนชนบทห่างไกลจากร้อยละ 47 ในปี 1989 เป็นร้อยละ 51 ในปี 1996

3) **AUSTUDY/ABSTUDY Supplement Loan Scheme** เป็นเงินกู้เสริมสำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และการดำรงชีพสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เงินกู้ี้แยกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภท 1 เงินกู้สูงสุดต่อคน เท่ากับ 7,000 เหรียญออสเตรเลียต่อปี สำหรับผู้เรียนที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ จำนวนผู้กู้ในปี 1994/1995 1995/1996 และ 1996/1997 เท่ากับ 55,500 คน 61,400 คน และ 59,900 คน ตามลำดับ เป็นมูลค่า 238.0, 279.4 และ 279.4 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย ตามลำดับ สำหรับประเภทที่ 2 วงเงินกู้สูงสุดต่อคน เท่ากับ 2,000 เหรียญออสเตรเลียต่อปี จำนวนผู้กู้ในปี 1994/1995 1995/1996 และ 1996/1997 เท่ากับ 3,000 คน 1,900 คน และ 1,300 คน ตามลำดับ วงเงิน 4.9, 2.96 และ 2.07 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย ตามลำดับ

6. แผนงานการให้คำปรึกษาและการบริหารสำนักงานรัฐมนตรี เพื่อสนับสนุนให้ภารกิจด้านการมีงานทำ การศึกษา และการฝึกอบรม ประสบผลสำเร็จและตอบสนองความต้องการของระบบเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างภาวะผู้นำองค์กรที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการให้คำปรึกษาและการบริหารจัดการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าทรัพยากรที่จัดสรรให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของกระทรวงฯ และมีการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งบประมาณ

งบประมาณที่กระทรวงฯ จัดสรรให้แต่ละแผนงาน ในช่วงปี 1995/1996 และ 1996/1997 ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

หน่วย : ล้านบาท

แผนงาน	1995/1996	1995/1996*	1996/1997	1996/1997*
1. แผนงานโรงเรียน	3,275	1,1676	3,402	2,063
2. แผนงานอุดมศึกษา	4,755	2,474	4,804	2,622
3. แผนงานอาชีวศึกษาและ ฝึกอบรม	961	437	1,035	468
4. แผนงานการมีงานทำ	2,735	1,146	2,079	612
5. แผนงานสนับสนุนนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และกิจการ การศึกษาสำหรับชาวอะบอริจิน	2,028	992	1,984	796
รวม	13,754	6,725	13,304	6,561

* ในช่วงปีงบประมาณ 1996/1997 รัฐสภาได้ผ่านพระราชบัญญัติเงินอุดหนุนรัฐ ค.ศ. 1996 ให้
อำนาจการจัดสรรงบประมาณคร่อม 4 ปี (1997-2000) แก่โรงเรียน จึงมีผลให้วงเงินงบประมาณปี
1995/1996 และ 1996/1997 เพิ่มขึ้น

ที่มา : ประมวลจาก Department of Employment, Education, Training and Youth Affairs. **Annual**

Report 1996-97. http://www.deetya.gov.au/publications/annual_reports/9697/web/deetya09.htm

_____ http://www.deetya.gov.au/publications/annual_reports/9697/web/deetya13.htm

_____ http://www.deetya.gov.au/publications/annual_reports/9697/web/deetya16.htm

_____ http://www.deetya.gov.au/publications/annual_reports/9697/web/deetya18.htm

_____ http://www.deetya.gov.au/publications/annual_reports/9697/web/deetya24.htm

กระทรวงฯ ก็กับการปรับองค์กร

รายงานประจำปีของกระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรมและกิจการเยาวชน ปี 1996-97 แสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงในเชิงโครงสร้างของกระทรวงฯ เพื่อตอบสนองต่อนโยบายปฏิรูปของรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการด้านการมีงานทำ และความคาดหวังของชุมชน การปรับเปลี่ยนในกระทรวงฯ มี 5 เรื่องหลัก ดังนี้

1. การลดขนาดกระทรวงฯ
2. การจัดตั้งองค์กรใหม่ 3 องค์กร
3. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. การบริหารคน
5. การรักษาคุณภาพผลงานของกระทรวงฯ

1. การลดขนาดกระทรวงฯ

ในเดือนเมษายน 1996 กระทรวงฯ ประกาศโครงการการลาออกโดยสมัครใจ มีผู้แสดงความจำนง 3,321 คน และกระทรวงฯ อนุมัติให้ลาออกได้ 2,433 คน ซึ่งเป็นผู้ที่จะเกษียณในเดือนสิงหาคม 1996 ต่อมากระทรวงฯ ได้อนุมัติให้ลาออกอีก 131 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการปิดสำนักงานฯ กล่าวโดยรวม โครงการดังกล่าวลดบุคลากรลงได้ร้อยละ 17 เมื่อเทียบกับจำนวนบุคลากร ณ วันที่ 30 มิถุนายน 1996 นอกจากนี้ข้อมูลในตารางข้างท้าย (หน้า 18-20) แสดงจำนวนบุคลากรโดยรวมของกระทรวงฯ ในปี 1997 ซึ่งลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยเฉพาะกลุ่มข้าราชการประจำ โดยเพิ่มอัตราจ้างชั่วคราวแทน และแสดงการกระจายตัวของบุคลากรในส่วนกลางและสำนักงานสาขา

2. การจัดตั้งองค์กรใหม่ 3 องค์กร

2.1 รัฐบาลสหพันธรัฐได้จัดตั้ง **Centrelink** และเปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการในวันที่ 24 กันยายน 1997 ให้เป็นองค์กรกลางในการให้บริการเกี่ยวกับการมีงานทำ การช่วยเหลือเรื่องเงินเลี้ยงดูบุตร เงินช่วยเหลือการศึกษา ฯลฯ ในลักษณะการให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (one stop shop) จากเดิมที่เป็นบริการของ 4 กระทรวง (กระทรวงบริการครอบครัวและบริการชุมชน กระทรวงการศึกษา ฝึกอบรม และกิจการเยาวชน กระทรวงสาธารณสุขและบริการครอบครัว และกระทรวงพลังงานและอุตสาหกรรมพื้นฐาน) บุคลากรใน Centrelink โอนมาจากกระทรวงฯ 3,167 คน ในช่วงแรกของการก่อตั้ง ผู้บริหารกระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน กระทรวงประกันสังคม และ Centrelink ได้ปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอในประเด็นสำคัญ ซึ่งรวมถึงกระบวนการปฏิบัติงาน การโอนบุคลากร

และทรัพยากร และการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานของ Centrelink เพื่อให้สามารถให้บริการแก่ลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การจัดตั้งบริษัทจัดหางานของรัฐ (Public Employment Placement Enterprise - PEPE) เป็นบริษัทที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ เริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการเดือนสิงหาคม 1997 มีฐานะเป็นบริษัทอิสระและดำเนินการในเชิงพาณิชย์ งานหลักของ PEPE ในปี 1997 คือ การเตรียมประมุลงานให้บริการด้านการมีงานทำของกระทรวงฯ ซึ่งปรับเปลี่ยนฐานะเป็นผู้ซื้อบริการโดยการเปิดประมุลงาน ในขณะที่ PEPE มีฐานะเป็นองค์กรหนึ่งที่เข้าประมุลงานการให้บริการแก่รัฐ ทั้งนี้มีข้อห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ในกระทรวงฯ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การประกวดราคา มีการติดต่อกับ PEPE ด้วยเกรงว่า PEPE จะเข้าถึงข้อมูลที่ไม่สมควรได้รับ ในทางปฏิบัติกระทรวงฯ ต้องรักษาความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสม เพราะเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งยังเป็นพนักงานของ CES และ EAA โดยจะโอนไปปฏิบัติงานใน PEPE เมื่อมีการจัดโครงสร้างเรียบร้อย ดังนั้น กระทรวงฯ ต้องอบรมเจ้าหน้าที่ให้พร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในบรรยากาศการทำงานเชิงพาณิชย์

2.3 กระทรวงฯ ยุคใหม่ (New DEETYA) จะมีฐานะเป็นผู้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะนโยบาย และเป็นผู้ซื้อบริการ ดังนั้น กระทรวงฯ จะลดบทบาทงานให้บริการลง ในการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่นี้ กระทรวงฯ จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเชิงเทคนิค เช่น การบริหารจัดการระบบสัญญา จึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์และลำดับความสำคัญในการปรับองค์กร โดยปรึกษารื้อกับบุคลากรในกระทรวงฯ อย่างกว้างขวาง และจัดทำรายงานข้อค้นพบ ซึ่งครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ภาวะผู้นำ และวัฒนธรรมองค์กร (การขยายความ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และลำดับความสำคัญ)

- กรอบการประเมินผล
- การบริหารความสัมพันธ์ (ภายในและภายนอก)
- การบริหารคน
- การวิเคราะห์และใช้ข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ
- โครงสร้างองค์กร
- กระบวนการทำงาน คุณภาพของผลผลิตและบริการ

หลังจากมีการเสนอรายงานต่อกระทรวงฯ แล้ว กระทรวงฯ ได้จัดตั้งคณะทำงานกลุ่มเล็กขึ้นหนึ่งกลุ่มเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงภายในกระทรวงฯ คณะทำงานได้จัดทำกรอบ

การปฏิบัติงานโดยกำหนดเป้าหมายขององค์กร เงื่อนไขความสำเร็จ และตัวชี้วัด เช่น ค่านิยมและพฤติกรรมของบุคลากรที่ปฏิบัติต่อกันภายในองค์กรและที่ปฏิบัติต่อลูกค้า และได้เสนอต่อผู้บริหารระดับสูงพิจารณาในรายละเอียด ต่อจากนั้นมีการจัดสนทนากลุ่มบุคลากรระดับรองลงมาเพื่อร่วมกันปรับปรุงกรอบการปฏิบัติงาน เช่น มีการปรับระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ใช้กับพนักงานอย่างกว้างขวาง จากเดิมใช้ประเมินเฉพาะผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น โดยผู้มีส่วนร่วมในการประเมินประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงและพนักงานระดับล่างด้วย สำหรับประเด็นการประเมินไม่เพียงแต่ประเมินความสำเร็จของงานเท่านั้น แต่รวมถึงพฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นผู้นำ และการพัฒนาทักษะความชำนาญงาน

3. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ

การที่กระทรวงฯ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการมีงานทำได้ช่วยให้สามารถบูรณาการงานให้บริการต่าง ๆ ของกระทรวงฯ เข้ากับงานของกระทรวงประกันสังคมได้ ส่งผลให้มีฐานข้อมูลและเครือข่ายการสื่อสารระหว่างผู้ว่าจ้างงาน ผู้หางานทำ ผู้ให้บริการซึ่งรวมถึง Centrelink และกระทรวงฯ โดยผู้ใช้บริการกลุ่มต่าง ๆ เพียงแต่ให้ข้อมูลผ่านระบบประกันสังคม ณ สาขา Centrelink เพียงจุดเดียว ก็จะมีการโอนข้อมูลนั้นทันทีไปยังผู้ให้บริการกลุ่มต่าง ๆ ผู้หางานทำยังสามารถตรวจสอบตำแหน่งงานว่างโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือเข้าใช้บริการคอมพิวเตอร์ระบบสัมผัส ซึ่งมี 2,250 เครื่อง ในสำนักงานสาขา 600 แห่ง สถิติการเข้าใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และปัจจุบันสูงถึง 600,000 ครั้งต่อสัปดาห์

4. การบริหารคน

การบริหารคนในกระแสการปรับเปลี่ยนองค์กรมีความสำคัญมาก เพราะคนเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการปรับองค์กร ต้องตัดสินใจเส้นทางอาชีพของตน ในขณะที่เดียวกันระบบราชการยุคใหม่ต้องพัฒนาเป็นองค์กรที่มีผลงานคุณภาพสูง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นในงานของบุคลากรและทักษะความชำนาญงาน รวมถึงการพัฒนาและการใช้บุคลากรด้วยการบริหารคนของกระทรวงฯ จึงมุ่งเน้นที่การเตรียมคนเข้าสู่หน่วยงาน 3 แห่ง คือ Centrelink PEPE และกระทรวงฯ ยุคใหม่ ในกรอบเวลาที่ต่างกัน เช่น มีบุคลากรที่พร้อมจะโอนไป PEPE แต่ยังไม่ดำเนินการไม่ได้ จนกว่าจะรู้ว่า PEPE จะประมุขงานได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม กระทรวงฯ ได้จัดเตรียมแผนเพื่อให้การโอนบุคลากรเป็นไปอย่างราบรื่น รวมทั้งเพื่อจัดความกังวลและความไม่แน่นอนในงานอาชีพใหม่ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานดังนี้

- มีกระบวนการที่เป็นธรรมและโปร่งใสในการกำหนดบุคคลที่จะโอนไปองค์การใหม่
- มีความชัดเจนเรื่องสิทธิของผู้ที่จะโอนไปองค์การใหม่
- มีช่องทางการสื่อสาร เพื่อให้บุคลากรได้รับข่าวสารการเปลี่ยนแปลงที่จะมีผลกระทบต่อตนอย่างครบถ้วนและรวดเร็ว รวมถึงมีโอกาสเสนอความเห็นหรือให้ข้อมูลป้อนกลับได้ ผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เช่น บทความใน DEETYA Times และ Network News สิ่งพิมพ์ของกระทรวงประกันสังคม Agency News รวมถึงหนังสือเวียนของบุคลากร โทรศัพท์ Helpline การประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงานแห่งชาติ เป็นต้น
- ให้การฝึกอบรมเพื่อเตรียมบุคลากรให้พร้อมสำหรับอนาคต

5. การรักษาคุณภาพผลงานของกระทรวงฯ

การปรับโครงสร้างกระทรวงฯ โดยกระทรวงฯ ต้องรับผิดชอบงานสำนักงานบริการการปฏิบัติงานแห่งเครือจักรภพ (CES) และสำนักงานช่วยเหลือเพื่อการปฏิบัติงานแห่งออสเตรเลีย (EAA) ในขณะที่ต้องลดขนาดบุคลากรลง (มีการโอนบุคลากรไป Centrelink 2,900 คน หรือร้อยละ 20) ส่งผลให้ผลงานโดยรวมตกลงในช่วงธันวาคม 1997 อย่างไรก็ตามเมื่อมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ควบคู่กับการฝึกอบรม ได้ส่งผลให้มีการปรับปรุงคุณภาพงาน แม้ว่าจะมีผลกระทบทางลบระยะสั้นจากการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ก็ตาม ในการส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพผลงาน กระทรวงฯ ได้มอบหมายให้ Mr. Denis Ives อดีต Public Service Commissioner ศึกษาและทบทวนผลการปฏิบัติงานของกระทรวง

งานศึกษาดังกล่าวและการทบทวนผลการปฏิบัติงานอื่น ๆ ในอดีต ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการทำงานอย่างเป็นระบบ รวมถึงการบริหารงานของกระทรวงฯ อย่างมียุทธวิธี สามารถระบุปัญหาและการแก้ไขได้อย่างทันทั่วทั้งที่ และความจำเป็นในการรักษาขวัญกำลังใจของบุคลากร โดยเฉพาะในภาวะที่มีการปรับโครงสร้างองค์การ และมีความไม่แน่นอนในหน้าที่การงาน บทเรียนจากกระบวนการปรับโครงสร้างองค์การ คือ ต้องมีการวางแผนที่ดี และกระบวนการเปลี่ยนแปลงนั้นควรแล้วเสร็จภายในระยะเวลาสั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ตารางที่ 1 จำนวนบุคลากรในกระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรมและกิจการเยาวชน
ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2540

ตำแหน่ง/ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	% \pm เทียบกับ 30 มิ.ย. 39
ปลัดกระทรวง (Secretary)	1		1	
ผู้บริหารระดับสูง (Senior Executive Service)	66	26	92	
ผู้บริหารอาวุโส (Senior Officer)	509	457	966	- 15.3
เจ้าหน้าที่บริหารงาน (Administrative Service Officers)	3,491	5,416	8,907	- 29.7
ประเภทอื่น ๆ	280	143	423	- 52.6
- เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)				
- นักวิชาการ (Professional)				
- กิจการสาธารณะ (Public Affairs)				
- ฝึกอบรม				
- อื่น ๆ (นิติกร, นักวิจัย, เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป)				
รวมทั้งสิ้น	4,347	6,042	10,389	- 29.8

หมายเหตุ จำนวนบุคลากรที่ลดลงนี้ ส่วนหนึ่ง (1,524 คน) โอนไปล่วงหน้าเพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่ Centrelink ซึ่งเป็นหน่วยงานตั้งใหม่เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2540 สังกัดกระทรวงประกันสังคม (Department of Social Security) และอีก 1,643 คน จะโอนไป ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2540

ที่มา : Department of Employment, Education, Training and Youth Affairs. **Annual Report 1996-** 97.

http://www.deetya.gov.au/publications/annual_reports/9697/web/deetya30.htm

ตารางที่ 2 จำนวนบุคลากรในกระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรมและกิจการเยาวชน
จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพทำงาน	ชาย	หญิง	รวม	% \pm เทียบกับ 30 มิ.ย. 39
ข้าราชการประจำ				
เต็มเวลา	3,987	4,636	8,923	- 36.8
บางเวลา	66	564	630	- 44.8
รวม	4,053	5,200	9,253	- 35.0
อัตราจ้างชั่วคราว				
เต็มเวลา	284	786	1,070	+ 90.4
บางเวลา	10	56	66	+ 266.7
รวม	294	842	1,136	+ 95.9
รวมทั้งสิ้น	4,347	6,042	10,389	- 29.8

ที่มา : ที่เดียวกับตารางที่ 1

ตารางที่ 3 จำนวนบุคลากรจำแนกตามสำนักงานแห่งชาติและสำนักงานสาขา 14 แห่ง

สำนักงานสาขา	ชาย	หญิง	รวม
สำนักงานแห่งชาติ	1,172	1,188	2,360
คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการมีงานทำ การศึกษาและการฝึกอบรม (National Board on Employment, Education and Training - NBEET)	7	22	29
สำนักงานสาขา Sydney	551	732	1,283
- Hunter Northern	158	292	450
- ACT/llawarra	150	264	414
- Western NSW	101	182	283
- Melbourne North West	297	405	702
- South East Victoria	365	464	829
- Victoria Country	183	264	447
- Queensland Central	257	394	651
- Coastal	221	390	611
- Queensland North	146	281	427
- Western Australia	254	392	646
- South Australia	268	424	692
- Tasmania	121	164	285
- Northern Australia	96	184	280
รวม	4,347	6,042	10,389

ที่มา : ที่เดียวกับตารางที่ 1

โครงสร้างการปกครองระดับรัฐ : กรณีรัฐวิคตอเรีย

โครงสร้างการปกครองของรัฐวิคตอเรียอยู่ในครรลองเดียวกับโครงสร้างในระดับเครือจักรภพ กล่าวคือ มีรัฐสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนภายในรัฐ ประกอบด้วย สมาชิกผู้แทนราษฎร (Legislative Assembly) และวุฒิสภา (Legislative Council) เป็นองค์อำนาจสูงสุดฝ่ายนิติบัญญัติ พรรคที่มีเสียงข้างมากในรัฐสภาจะรวมตัวกันจัดตั้งคณะรัฐบาลซึ่งเป็นกลไกสูงสุดของฝ่ายบริหาร โดยมีนายกรัฐมนตรี (Premier) ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ร่วมกับคณะรัฐมนตรีทำหน้าที่ตัดสินใจนโยบายการศึกษาของรัฐ

นอกเหนือจากคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหารแล้ว โครงสร้างระดับบนยังมีสภาผู้บริหาร (The Executive Council) ซึ่งประกอบด้วย คณะรัฐมนตรีทั้งคณะ และผู้ว่าการรัฐ โดยผู้ว่าการรัฐดำรงตำแหน่งประธานของสภา (President) สภาผู้บริหารมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศต่าง ๆ ซึ่งบัญญัติขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ระเบียบและข้อบังคับดังกล่าวมีผลบังคับใช้

คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลนี้มี 19 คน ในจำนวนนี้ 11 คน ครอบตำแหน่งรัฐมนตรี 2-3 ตำแหน่ง (นายกรัฐมนตรีควบ 3 ตำแหน่ง) รัฐมนตรีที่ทำหน้าที่ช่วยบริหารกิจการในกระทรวงฯ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(Department of Premier and Cabinet)

- นายกรัฐมนตรี (Premier) เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด นอกจากนั้นยังดำรงตำแหน่ง
- รัฐมนตรีว่าการศิลปะ (Minister for the Arts) และ
- รัฐมนตรีว่าการกิจการพหุวัฒนธรรม (Minister for Multicultural Affairs)
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกิจการพหุวัฒนธรรม (Minister Assisting the Premier on Multicultural Affairs)
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary to the Premier)
- ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)

2. กระทรวงการศึกษา (Department of Education)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา (Minister for Education)

- รัฐมนตรีว่าการอุดมศึกษาและฝึกอบรม (Minister for Tertiary Education and Training)
 - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary)
 - ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)
3. กระทรวงบริการมนุษยชาติ (Department of Human Services)
- รัฐมนตรีว่าการสาธารณสุข (Minister for Health)
 - รัฐมนตรีว่าการการเคหะ (Minister for Housing)
 - รัฐมนตรีว่าการการบริการเยาวชนและชุมชน (Minister for Youth and Community Services)
 - รัฐมนตรีว่าการการดูแลผู้สูงอายุ (Minister for Aged Care)
 - รัฐมนตรีรับผิดชอบกิจการอะบอริจิน (Minister Responsible for Aboriginal Affairs)
 - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary)
 - ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)
4. กระทรวงโครงสร้างพื้นฐาน (Department of Infrastructure)
- รัฐมนตรีฝ่ายวางแผนและรัฐบาลท้องถิ่น (Minister for Planning and Local Government)
 - รัฐมนตรีว่าการถนนและท่าเรือ (Minister for Roads and Ports)
 - รัฐมนตรีว่าการขนส่ง (Minister for Transportation)
 - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary)
 - ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)
5. กระทรวงยุติธรรม (Department of Justice)
- อัยการสูงสุด (Attorney - General)
 - รัฐมนตรีว่าการกิจการสตรี (Minister for Women's Affairs)
 - รัฐมนตรีว่าการการค้าที่เป็นธรรม (Minister for Fair Trading)
 - รัฐมนตรีว่าการราชทัณฑ์ (Minister for Corrections)
 - รัฐมนตรีว่าการกิจการตำรวจและบริการฉุกเฉิน (Minister for Police and Emergency Services)
 - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary)
 - ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)

6. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Department of Natural Resource and Environment)

- รัฐมนตรีว่าการเกษตรและทรัพยากร (Minister for Agriculture and Resources)
- รัฐมนตรีว่าการการอนุรักษ์ทรัพยากรและการจัดการที่ดิน (Minister for Conservation and Land Management)
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary)
- ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)

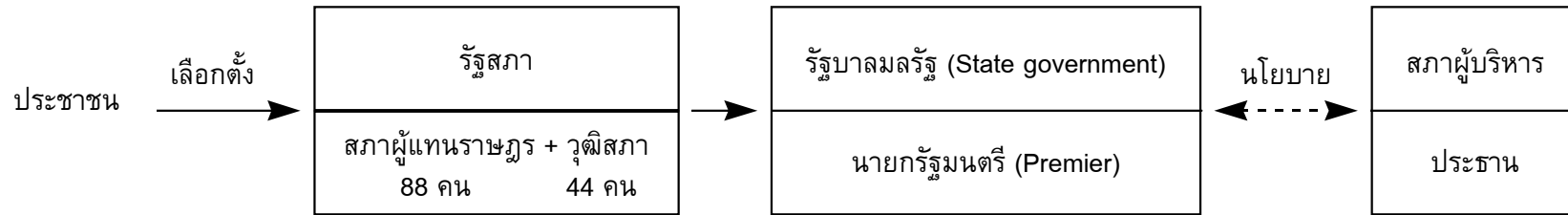
7. กระทรวงพัฒนาการรัฐ (Department for State Development)

- รัฐมนตรีว่าการอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Minister for Industry, Science and Technology)
- รัฐมนตรีว่าการการพัฒนาชนบท (Minister for Rural Development)
- รัฐมนตรีว่าการกิจการขนาดเล็ก (Minister for Small Business)
- รัฐมนตรีว่าการเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อประสม (Minister for Information Technology and Multimedia)
- รัฐมนตรีว่าการกีฬา (Minister for Sport)
- รัฐมนตรีว่าการท่องเที่ยว (Minister for Tourism)
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary)
- ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)

8. กระทรวงการคลัง (Department of Treasury and Finance)

- รัฐมนตรีว่าการการคลัง (Minister for Treasurer)
- รัฐมนตรีว่าการการเงิน (Minister for Finance)
- รัฐมนตรีว่าการการพนัน (Minister for Gaming)
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน ทำหน้าที่ประสานกับรัฐสภา (Parliamentary Secretary)
- ปลัดกระทรวง (Secretary of the Department)

แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างการปกครองรัฐวิกตอเรีย

- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- กระทรวงการคลัง
- กระทรวงพัฒนาารัฐ
- กระทรวงยุติธรรม
- กระทรวงโครงสร้างพื้นฐาน
- กระทรวงการศึกษา
- กระทรวงบริการมนุษยชาติ
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่มา : <http://www.vic.gov.au/stategov/personnel.htm>

การปฏิรูปในรัฐวิกตอเรีย

ช่วงปลายทศวรรษที่ 1980 รัฐวิกตอเรียประสบปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงิน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราการว่างงานสูงสุดเป็นประวัติการณ์ สถาบันการเงินล้มละลาย แม้กระทั่งธนาคารของรัฐก็ต้องนำมาขายทอดกิจการ ชาววิกตอเรียอพยพย้ายออกไปอยู่รัฐอื่นในอัตราที่สูงมากจนผิดสังเกต

ในช่วงนั้น กระทรวงศึกษามีลักษณะเป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีระบบบริหารแบบรวมศูนย์ ส่วนกลางมีอำนาจการจัดสรรครูแก่โรงเรียน การดูแลเรื่องการเงินของโรงเรียน รวมทั้งทำหน้าที่ให้บริการการศึกษาในระดับพื้นที่ด้วย เช่น การส่งครูการศึกษาพิเศษออกไปให้บริการแก่เด็กพิการ โครงสร้างการบริหารก่อนปฏิรูปให้ความสำคัญกับปัจจัยนำเข้ามากกว่าผลลัพธ์ โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนมาก อัตราส่วนครู : นักเรียนต่ำ การบริหารจัดการโดยรวมด้อยประสิทธิภาพ

ในเดือนตุลาคม 1992 * รัฐบาล Jeff Kennett ชนะการเลือกตั้งอย่างท่วมท้น และครองเสียงข้างมากทั้ง 2 สภาหลังจากที่เป็นฝ่ายค้านมาประมาณ 10 ปี ภารกิจหลักของรัฐบาลคือ เข้ามาแก้ไขวิกฤตการณ์ และฟื้นฟูสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของรัฐ โดยใช้ยุทธศาสตร์การปฏิรูปพร้อมกันในหลายกระทรวง คือ การศึกษา สาธารณสุข การคมนาคมขนส่ง แรงงานสัมพันธ์ โดยยึดมั่นในหลักการหรือความเชื่อ 5 ประการ คือ

1. หลักกลไกการตลาด (market mechanisms)
2. หลักการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานอย่างชัดเจน (accountability for results) ในองค์กรของรัฐ
3. การเสริมพลังแก่ผู้บริโภครบริการสาธารณะ
4. การลดความเป็นข้าราชการในการให้บริการ
5. การบริหารจัดการหน่วยงานของรัฐแบบธุรกิจและมีอาชีพ

การปฏิรูปเด่น ๆ ของคณะรัฐบาล Jeff Kennett ได้แก่ การผ่านพระราชบัญญัติบริหารจัดการภาครัฐ ค.ศ. 1992 (The Public Sector Management Act 1992) ส่ง

* ในปี 1996 รัฐบาล Jeff Kennett ได้รับการเลือกตั้งอีกหนึ่งสมัย และยังคงทำหน้าที่บริหารประเทศจนถึงปัจจุบัน (Education Reform in Australia : 1992-97 A Case Study โดย Susan Pascoe และ Robert Poscoe หน้า 2 และ <http://www.vic.gov.au/stategov/personnel.htm>)

ผลให้มีการลดกระทรวงหรือหน่วยงานของรัฐจาก 22 แห่ง เป็น 13 แห่ง รวมทั้งปรับเปลี่ยนระบบการรับราชการโดยให้ข้าราชการระดับสูงทุกคนเข้าสู่ระบบคู่สัญญากับรัฐ

นายกรัฐมนตรี นักปฏิรูปผู้นี้ ยังได้จัดตั้งสภาพบริหารและประสานงานแห่งรัฐ (State Co-ordination and Management Council) และนัดประชุมร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรียังวางแนวปฏิบัติแต่งตั้งตัวนายกรัฐมนตรีเองเป็นรักษาการรัฐมนตรีในกรณีที่รัฐมนตรีนั้น ๆ ไม่อยู่

ในการดำเนินงานปฏิรูปนั้น คณะรัฐบาลไม่ได้รับการต่อต้านรุนแรงนัก เพราะเป็นรัฐบาลที่ประชาชนเลือกเข้ามาแก้ไขวิกฤตการณ์ของรัฐ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไม่ประมาทได้ติดตามและประเมินกระแสความรู้สึกของสังคมอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับมาตรการปฏิรูปที่ค่อนข้างเข้มข้น รัฐบาลมียุทธศาสตร์เบนความสนใจของประชาชน โดยประกาศและดำเนินมาตรการดังกล่าวในช่วงที่มีเหตุการณ์สำคัญ เช่น การแข่งรถกรังปรีซ์ เทศกาลศิลปะ การจัดตั้งคาสีโน เป็นต้น

การปฏิรูปการศึกษาในรัฐวิกตอเรีย

โดยที่ตระหนักถึงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ รวมถึงความใหญ่โตอื้ออ้าย และด้อยประสิทธิภาพของระบบราชการ เมื่อรัฐบาล Kennett เข้าบริหารประเทศ จึงได้สั่งการให้ตรวจสอบสถานการณ์ทางการเงินของรัฐ (Commission of Audit) และพบว่า ค่าใช้จ่ายสาธารณะด้านการศึกษา สาธารณสุข และการคมนาคมขนส่ง ของวิกตอเรียสูงกว่ารัฐอื่น ๆ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูปพร้อมกันในหลายกระทรวงดังกล่าวแล้วข้างต้น

ในส่วนกระทรวงการศึกษา รัฐบาลได้ชูประเด็นการปฏิรูป 2 ประเด็นหลัก คือ **โรงเรียนแห่งอนาคต (Schools of the Future) *** และ **การศึกษาที่มีคุณภาพ**

โรงเรียนแห่งอนาคต มีเป้าหมายที่การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา โดยมีความเชื่อว่าคุณภาพการศึกษาจะดีขึ้น ถ้ามีการโอนความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา การจัดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการของโรงเรียน การตัดสินใจด้านการเงินหลักสูตร และบุคลากร ไปยังโรงเรียนและผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจนั้น ๆ ซึ่งก็คือ ผู้บริหาร และผู้รับบริการการศึกษา ทั้งนี้ด้วยคาดหวังว่าโรงเรียนแห่งอนาคตจะเอื้อ

* โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในรายงานการปฏิรูปการศึกษาของประเทศออสเตรเลีย โดย กาญจนา คุณารักษ์ และประกอบ คุณารักษ์ หน้า 92-120

อำนวยความสะดวกให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน เป็นสถานที่ที่เหมาะสมแก่การทำงานเชิงวิชาการของครู รวมทั้งเป็นช่องทางให้ชุมชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน และมีความพึงพอใจกับบริการของโรงเรียนมากขึ้น

โรงเรียนแห่งอนาคต ประกอบด้วยกรอบงานหลัก 4 ประการ คือ

1. กรอบงานทรัพยากร (Resources Framework) โรงเรียนจะได้รับการจัดสรรทรัพยากรลักษณะ School Global Budget และมีอำนาจบริหารจัดการงบดำเนินการร้อยละ 90 ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนี้รัฐได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มเพื่อสนับสนุนงานด้านการบริหารจัดการแก่โรงเรียน พร้อมทั้งจัดหาชุดโปรแกรมสำเร็จรูป (Computerised Administrative System Environment in School - CASES) แก่โรงเรียนเพื่อช่วยงานบริหารทั่วไป งานการเงิน และบุคลากร

2. กรอบงานความรับผิดชอบและการตรวจสอบ (Accountability Framework) มีองค์ประกอบย่อย 3 เรื่อง คือ 1) การจัดทำกฎบัตรโรงเรียน (school charter) ซึ่งเปรียบเสมือนพันธะสัญญาระหว่างโรงเรียนกับรัฐบาลเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน การติดตามประเมินผล และการรายงานผลต่อรัฐบาล กฎบัตรโรงเรียนจัดทำโดยสภาโรงเรียน (school council) ซึ่งประกอบด้วยครูใหญ่ ครู ผู้ปกครอง และผู้แทนชุมชนซึ่งมาจากการเลือกตั้ง โดยทั่วไปสภาโรงเรียนมีสมาชิกระหว่าง 6-15 คน โดยทำงานแบบอาสาสมัคร 2) การรายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อรัฐบาล และ 3) การตรวจสอบและทบทวนผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนทุก 3 ปี โดยสำนักตรวจสอบ (Office of Review) ซึ่งเป็นส่วนงานในกระทรวงการศึกษา ถ้าผลงานไม่ได้คุณภาพตามเกณฑ์ ผู้บริหารโรงเรียนอาจถูกถอดถอนได้ กรอบงานความรับผิดชอบและการตรวจสอบนี้ เป็นกลไกที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง (ผ่านสภาโรงเรียน) มีสิทธิมีเสียงในการบริหารโรงเรียน และยังเป็นกลไกในการแสดงความรับผิดชอบและรับชอบของรัฐบาล

3. กรอบงานหลักสูตร (Curriculum Framework) มีการปฏิรูปหลักสูตร โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับปฐมวัย-เกรด 10 (P-10) ใน 8 วิชาหลัก นอกจากนั้นยังมีโครงการประเมินสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ทุกปี สำหรับวิชาอื่น ๆ จะประเมินทุกกรอบ 5 ปี และรายงานผลต่อผู้ปกครองและชุมชน ข้อมูลการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้ปกครองในการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนของบุตรธิดาแก่โรงเรียน เป็นประโยชน์แก่โรงเรียนในแง่ที่มีข้อมูลเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงาน

ของโรงเรียนกับโรงเรียนอื่น ๆ และเป็นประโยชน์แก่ระบบการศึกษาโดยรวม ได้รู้ว่า สมรรถนะ ผลทางการเรียนรู้โดยรวมเป็นอย่างไร

4. กรอบงานบุคลากร (People Framework) เป็นการกำหนดโครงสร้างอาชีพ ของครูใหญ่และครู โดยกระจายอำนาจให้โรงเรียนสามารถคัดเลือก บรรจุ ประเมิน และ พัฒนาบุคลากรของโรงเรียนได้อย่างคล่องตัวตรงตามความต้องการของโรงเรียน โดยใน ส่วน การพัฒนาครูนั้น รัฐจัดให้มีโครงการรับรองสมรรถนะทางวิชาการ (Professional Recognition Program - PRP) เปิดโอกาสให้ครูเข้าร่วมโครงการโดยสมัครใจ ผู้เข้าร่วมโครงการ จะได้รับค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น และได้รับการประเมินทุกปี โดยในปี 1995 รัฐได้ให้เงินอุดหนุนแก่โรงเรียนเป็นงบพัฒนาครู โดยจัดสรรเป็นรายหัวครูก่อนละ 240 เหรียญออสเตรเลีย ผลการประเมินครู เป็นข้อมูลสำคัญใช้ประกอบการพัฒนาครู และการเลื่อนตำแหน่ง บนหลัก คุณธรรมมากกว่าหลักอาวุโส

สำหรับประเด็นเรื่องการศึกษาที่มีคุณภาพนั้น รัฐบาลมีเจตจำนงเพื่อลด ปัญหาการขาดดุลงบประมาณ และยุบเลิก/ยุบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้โรงเรียนมีขนาด เหมาะสม สามารถจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนได้โดยสมบูรณ์

ทันทีที่รัฐบาลนี้เข้ารับหน้าที่ ได้ยุบโรงเรียน 50 โรงเรียน โดยไม่มีการปรึกษาหารือ ร่วมกับชุมชน ส่งผลให้ชุมชนวิตกทุกข์ร้อนมาก และก่อการประท้วง หลังจากนั้นรัฐบาลได้ ปรับยุทธวิธีโดยใช้กระบวนการปรึกษาหารือมากขึ้น รวมถึงการจัดตั้งคณะทำงานในพื้นที่ การชี้แจงให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง และการเจรจา “หลังจาก” กับผู้เกี่ยวข้อง อีกมากมาย อย่างไรก็ตาม ประชาชนส่วนหนึ่งไม่ได้เห็นชอบกับนโยบายของรัฐบาลเสียทั้งหมด มีการฟ้องร้องถึงศาลปกครอง (กรณีปิดโรงเรียนสำหรับคนพื้นเมือง) รัฐบาลแพ้ และได้นำคดี ขึ้นสู่ศาลสูง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ จึงอุทธรณ์ต่อศาลสูงที่มีการนั่งพิจารณาคดีแบบเต็ม คณะ (full bench) แต่ไม่ประสบความสำเร็จอีก รัฐบาลจึงต้องเปิดโรงเรียนดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ต่อมารัฐบาลจึงได้ผ่านกฎหมาย Education Amendment Act ห้ามชุมชนเรียกร้องให้รัฐบาล ทบทวนการตัดสินใจปิดโรงเรียน กล่าวโดยรวม รัฐบาลได้ปิดโรงเรียน 336 โรงเรียน และลด บุคลากรครู 8,000 คน (ร้อยละ 20) โดยรัฐบาลมีมาตรการจูงใจให้ออกโดยสมัครใจ โดยให้ departure packages ที่ค่อนข้างสูง

ภารกิจ

กระทรวงการศึกษาวิศวะไทย มีภารกิจในการให้โอกาสแก่ชาววิศวะไทยทุกคนที่จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาและการฝึกอบรมที่มีคุณภาพสูง

โครงการเด่น

เนื่องจากไม่สามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของกระทรวงการศึกษาวิศวะไทยมานำเสนอในที่นี้ได้ ในที่นี้จึงขอเสนอโครงการเด่นของรัฐวิศวะไทย ดังนี้

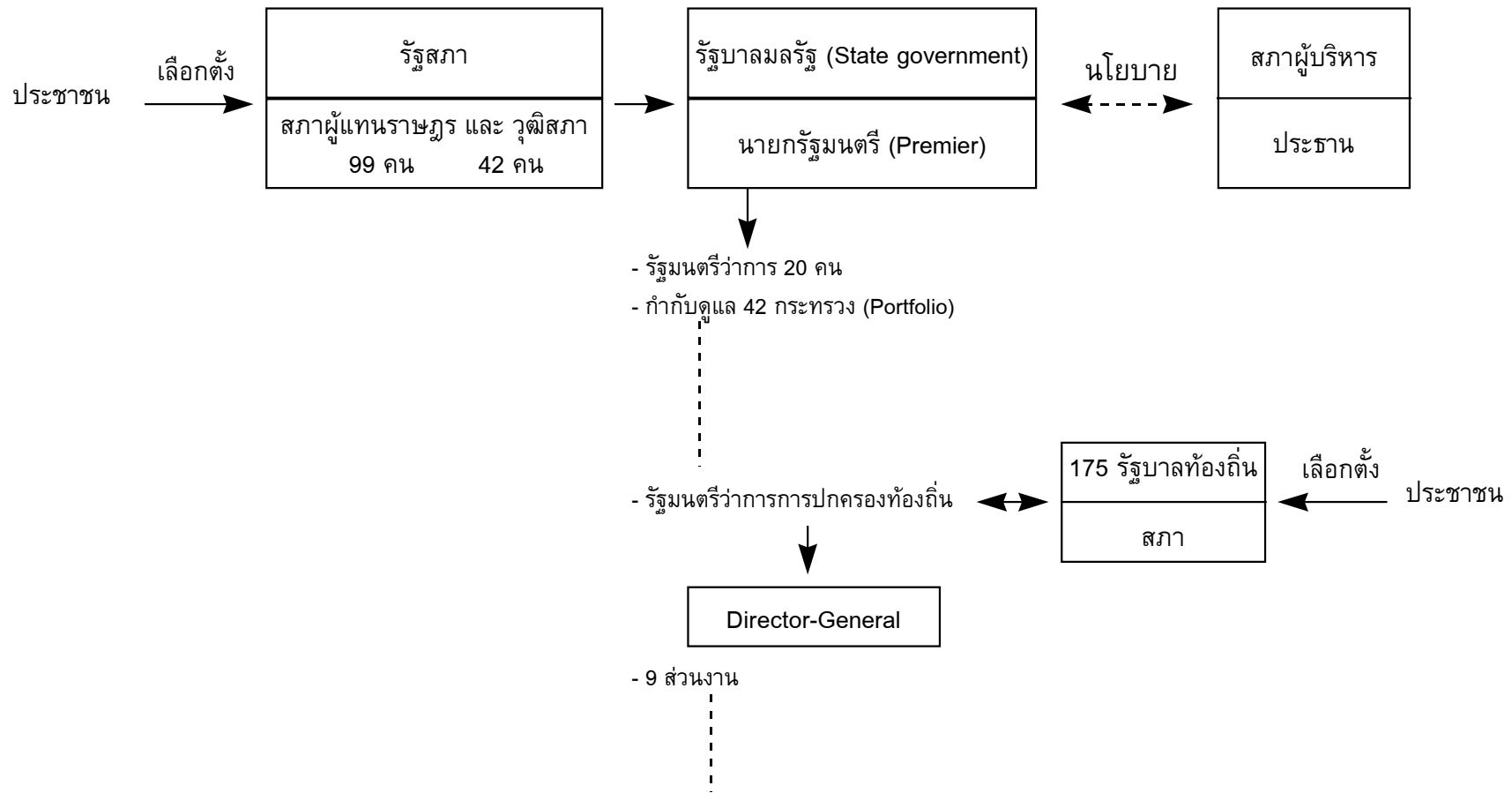
1. โครงการโรงเรียนแห่งสหัสวรรษที่สาม (Schools of the Third Millennium) เป็นโครงการที่สานต่อจากรูปแบบโรงเรียนแห่งอนาคต (Schools of the Future) ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามรูปแบบดังกล่าวไม่ควรจะเป็นพิมพ์เขียวให้กับโรงเรียนทุกโรงในวิศวะไทย ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก โครงการโรงเรียนแห่งสหัสวรรษที่ 3 จึงเป็นช่องทางสำหรับการปรึกษาหารือเกี่ยวกับอนาคตของโรงเรียนรัฐบาลในวิศวะไทย

2. โครงการโรงเรียนปกครองตนเอง (Self-Governing Schools) จัดว่าเป็นโครงการหลักของโรงเรียนแห่งสหัสวรรษที่สาม โรงเรียนปกครองตนเองได้รับมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติการศึกษา (โรงเรียนปกครองตนเอง) ค.ศ. 1998 Education (Self-Governing Schools) Act 1998 ในการบริหารทรัพยากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบโรงเรียนรัฐบาล โดยกระตุ้นให้มีการขยายขอบข่ายความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โรงเรียนรัฐบาลที่สนใจสามารถยื่นใบสมัครต่อกระทรวงฯ ขอเป็นโรงเรียนปกครองตนเองได้

โครงสร้างการปกครองระดับท้องถิ่น

โดยที่มีข้อจำกัดเรื่องข้อมูล ในที่นี้จึงขอนำเสนอโครงสร้างรัฐบาลท้องถิ่นของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

แผนภูมิที่ 4 โครงสร้างการปกครองรัฐนิวเซาท์เวลส์

ที่มา : http://203.102.130.82/cgi-bin/genobject/Local_Government/Section

บทบาทหน้าที่ของกระทรวงการปกครองท้องถิ่น (Department of Local Government)

กระทรวงฯ มีหน้าที่กำหนดนโยบายและเสนอกฎหมายที่เกี่ยวกับกิจการในท้องถิ่น โดยมีส่วนงานต่าง ๆ 9 ส่วนงาน ดังนี้

1. งานโยธา
2. งานบริการทั่วไป
3. งานสนับสนุนฝ่ายบริหาร
4. งานบริหารการเงิน
5. งานบริการสารสนเทศ
6. งานตรวจสอบ
7. งานนิติการ
8. งานประเมินผล
9. งานนโยบายและการวิจัย

รัฐบาลท้องถิ่น (Local Government)

รัฐบาลท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีสภาเป็นองค์กรบริหารงานภารกิจหลัก คือ มุ่งมั่นในการผดุงหลักการประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น และการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ความยุติธรรม และระบบนิเวศน์ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างรัฐบาลท้องถิ่นและบริการที่ให้จะแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐและแต่ละพื้นที่

เหตุผลความจำเป็นในการมีรัฐบาลท้องถิ่น

1. เนื่องจากวิธีการของรัฐบาลเครือจักรภพและรัฐบาลระดับมลรัฐ มีลักษณะรวมศูนย์ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นที่มีลักษณะค่อนข้างเฉพาะตัวได้อย่างเพียงพอและทันที่
2. มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อธำรงรักษาความเป็นท้องถิ่นไว้ในบริบทของโลกาภิวัตน์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและความสมานฉันท์ในชุมชน ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
2. เพื่อให้บริการกิจการสาธารณูปโภค งานโยธา อเนกมัย และอื่น ๆ แก่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ทั้งในพื้นที่ที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว หรือพื้นที่ที่ประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอย ทั้งนี้จะคำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศวิทยาเป็นสำคัญ
3. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค โดยคำนึงถึงระบบนิเวศวิทยา
4. เพื่อเร่งรัดให้ทุกหน่วยงานของรัฐใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในภาวะที่มีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ
5. เพื่อสร้างความสมานฉันท์และความเป็นธรรมแก่คนพื้นเมือง

สรุปและข้อเสนอแนะ

โครงสร้างการปกครองของประเทศออสเตรเลียแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ รัฐบาลเครือจักรภพ รัฐบาลระดับมลรัฐ 6 รัฐบาล และรัฐบาลท้องถิ่น รวมประมาณ 900 รัฐบาล รัฐบาลทั้ง 3 ระดับ มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง อำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของรัฐบาลเครือจักรภพ และรัฐบาลมลรัฐ รัฐบาลท้องถิ่นไม่มีอำนาจหน้าที่จัดการศึกษา

โครงสร้างระบบบริหารของรัฐบาลเครือจักรภพ แบ่งเป็น 17 กระทรวง แต่ละกระทรวงมีรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารสูงสุด ลำดับรองลงมา คือ ปลัดกระทรวง สำหรับกระทรวงการศึกษา การฝึกอบรมและกิจการเยาวชน มีรองปลัดกระทรวงช่วยบริหารงานอีก 3 คน กระทรวงฯ ในส่วนกลางแบ่งงานเป็น 11 กอง และมีคณะทำงานอีก 2 คณะ และส่วนงานเลขานุการกิจคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการมีงานทำ การศึกษา และการฝึกอบรม

การดำเนินงานของกระทรวงฯ มุ่งตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเน้นการเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถนะของประชากรออสเตรเลีย โดยเปิดโอกาสให้ทุกคนไม่ว่าจะมีลักษณะด้อยทางเศรษฐกิจและสังคม หรืออยู่ในพื้นที่ห่างไกล ให้ได้มีโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา การฝึกอบรมและการมีงานทำ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ควบคู่กับการปรับโครงสร้างและขนาดกระทรวงและองค์การต่าง ๆ ให้มีขนาดกะทัดรัด

สามารถให้บริการที่มีคุณภาพสูงได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว ทันต่อความต้องการของลูกค้าและผู้รับบริการ โดยมุ่งหวังว่าความสามารถในการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการปฏิรูปจะนำไปสู่ความมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนทุกหมู่เหล่า

การศึกษาโครงสร้างระบบบริหารของประเทศออสเตรเลียและการปฏิรูปดังกล่าวข้างต้น ให้ข้อสรุปที่อาจจะเป็นตัวอย่างหรือต้นแบบที่นำมาผลักดันให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติได้ในประเทศไทยในยุคการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ ความมุ่งมั่นและกล้าหาญในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (เช่น การว่างงาน ความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก) รวมถึงการมีความพร้อมและความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์การทำงานของฝ่ายบริหาร เมื่อตระหนักว่าโครงสร้าง/แนวปฏิบัติเดิม ๆ ไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ ดังการตัดสินใจจัดตั้งกระทรวงการมีงานทำ แรงงานสัมพันธ์ และกิจการขนาดเล็ก และรับโอนงานในส่วนที่เกี่ยวกับการมีงานทำ จากกระทรวงการมีงานทำ การศึกษา การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน รวมถึงการยุบ/ลดขนาดองค์การ และบุคลากร เป็นต้น

นอกจากนั้น ประเทศไทยน่าที่จะเร่งปลูกฝังวัฒนธรรม ความรับผิดชอบ (accountability) ความมุ่งมั่นในคุณภาพและการสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ทั้งในฝ่ายบริหาร ข้าราชการ พนักงานของรัฐ และประชาชน โดยประชาชนในฐานะผู้เสียภาษีและผู้เลือกตั้ง ต้องเรียนรู้ที่จะเรียกร้องบริการที่มีคุณภาพสูง มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพลักษณะเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวจากข้าราชการผู้มีหน้าที่ให้บริการ และฝ่ายการเมืองที่อาสาเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ โดยรับเงินเดือนที่มาจากภาษีของคนทั้งประเทศ ในขณะเดียวกันฝ่ายข้าราชการและฝ่ายบริหารต้องตระหนักในหน้าที่และภารกิจของตน โดยบริหารจัดการแผนงานโครงการต่าง ๆ โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ และดำเนินการด้วยความสุจริต โปร่งใส และยุติธรรม สามารถบอกประชาชนได้อย่างภาคภูมิใจว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ก่อนการเลือกตั้ง

การพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความเป็นสังคมที่คำนึงถึงความต้องการของลูกค้าบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิผลและประสิทธิภาพ และความพร้อมที่จะปรับโครงสร้างและพฤติกรรมการทำงาน ต้องอาศัยความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่นของทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติการ ควบคู่ไปกับสำนึกในการตรวจสอบฝ่ายบริหารและการเรียกร้องบริการที่มีคุณภาพในฝ่ายประชาชน ซึ่งน่าจะเอื้อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาและดำรงอยู่ในสังคมโลกได้ทัดเทียมกับประเทศพัฒนาอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา คุณารักษ์ และประกอบ คุณารักษ์. รายงานการปฏิรูปการศึกษาของ
ประเทศออสเตรเลีย. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
กรุงเทพมหานคร, 2540.

Australia. **About Centrelink**. <http://www.centrelink.gov.au/internet/internet>.

_____. **Commonwealth Head of State**. <http://www.governor.vic.gov.au/rol.htm>.

_____. Department of Employment, Education, Training and Youth Affairs. **Annual Report 1996-97 : Appendix I : Information on Staffing**.
http://www.deetya.gov.au/publications/annual_reports/9697/web/deetya30.htm.

_____. DEETYA. **Programmes Book 1998-99**. http://www.deetya.gov.au/publications/programmes/9899/progbook98_99.htm.

_____. **Education Victoria**. <http://www.eduvic.vic.gov.au/home.htm>.

_____. **1996 National Agenda for Australian Local Government**. Internet Service.

_____. **1998 National Agenda for Australian Local Government**. Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **Doctrine of the Separation of Powers**. Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **Local Government in New South Wales**. Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **Responsible Government**. Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **The Australian Constitution**. Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **The Executive**. Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **The Executive Council**. Internet Service.

Australia. Parliament of New South Wales. **The Government of New South Wales.**
<http://www.parliament.nsw.gov.au/gi/governor.html>.

_____. Parliament of New South Wales. **The Governor of New South Wales.**
Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **The Ministry.** Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **The New South Wales Constitution.**
Internet Service.

_____. Parliament of New South Wales. **The Structure of the Parliament.**
Internet Service.

_____. **Schools of the Third Millennium.** <http://www.sofweb.vic.edu.au/news/sotm/index.htm>.

_____. **Self-Governing Schools.** <http://www.sofweb.vic.edu.au/news/sotm/sgs.htm>.

_____. **The Victorian Cabinet and Executive.** <http://www.vic.gov.au/stategov/executive.html>.

McHenry, Robert. (Editor in Chief). **The New Encyclopaedia Britannica,**
Micropaedia Vol 1, Fifteenth Edition, Encyclopaedia Britannica, Inc. 1993.

Pascoe, Susan and Pascoe, Robert. **Education Reform in Australia : 1992-97 A
Case Study.** The World Bank. 1998.